

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Przz 37/2012
23.11.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Stojana Jokića, članova veća, sa savetnikom Rajkom Milijaš, zapisničarem, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca PTZ 339/12 od 30.08.2012. godine, protiv pravnosnažne presude Prekršajnog suda u Raški Pr 5714/10 od 08.06.2012. godine, presude Višeg prekršajnog suda, Odeljenje u Kragujevcu I-107 – Prž – 21140/12 od 27.07.2012. godine, u predmetu prekršaja iz člana 25. stav 1. tačka 1. Zakona o prebivalištu i boravištu građana, u javnoj sednici veća održanoj dana 23.11.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg prekršajnog suda, Odeljenje u Kragujevcu I-107 Prž 21140/12 od 27.07.2012. godine odbijena je, kao neosnovana, žalba podnosioca zahteva za pokretanje prekršajnog postupka i potvrđena presuda Prekršajnog suda u Raški Pr 5714/10 od 08.06.2012. godine, kojom je okrivljeni M.Z. iz R. oslobođen krivice za prekršaj iz čl. 25. st. 1. tačka 1. Zakona o prebivalištu i boravištu građana.

Protiv navedenih presuda Republički javni tužilac je podigao zahtev za zaštitu zakonitosti, zbog povrede materijalnog prekršajnog prava u smislu člana 235. stav 1. tačka 1. Zakona o prekršajima. U zahtevu navodi da stav suda u pobijanim presudama nije u skladu sa novim Zakonom o prebivalištu i boravištu građana obzirom da i novi zakon propisuje istu radnju kao prekršaj i to u članu 27. a u vezi člana 9. st. 1-3 i članu 15. stav 1. Ukazuje da prema pobijanim odlukama nijedan građanin nije u obavezi da prijavljuje promenu prebivališta, zbog čega nije moguće znati gde ko živi i na kojoj adresi je dostupan u slučaju dostavljanja pismena ili poziva. Predlaže da sud zahtev uvaži i utvrdi da je pobijanim presudama povređen zakon.

Vrhovni kasacioni sud je, obavestio o sednici veća Republičkog javnog tužioca, koji iako uredno obavešten, nije pristupio.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 266. Zakona o prekršajima ("Sl. glasnik RS" br. 101/2005, 116/2008, 111/2009), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je Prekršajni sud u Raški presudom Pr 5714/10 od 08.06.2012. godine oslobodio krivice M.Z. iz R. što nije prijavio promenu adrese stana koju je po zakonu bio dužan da prijavi a što je utvrđeno 05.11.2010. godine oko 12,00 časova od strane policijskih službenika PS Raška. Oni su postupajući po nalogu Prekršajnog suda u Raški od 26.03.2010. godine, izvršili proveru na terenu kojom prilikom je utvrđeno da okrivljeni ne živi na adresi u ulica ... broj ... već na području Opštine Z., čime podnosilac zahteva za pokretanje prekršajnog postupka smatra da je M.Z. učinio prekršaj iz čl. 25. st. 1. tačka 1. Zakona o prebivalištu i boravištu građana, a prekršajni sud da delo za koje se tereti po propisu nije prekršaj u smislu odredbe čl. 218. st. 1. tačka 1. u vezi čl. 6. Zakona o prekršajima. Odlučujući po žalbi podnosioca zahteva za pokretanje prekršajnog postupka, Policijske stanice Raška, Viši prekršajni sud, Odeljenje u Kragujevcu je presudom I-107 Prž 21140/12 od 27.07.2012. godine odbio, kao neosnovanu, žalbu i potvrdio presudu Prekršajnog suda u Raški Pr 5714/10 od 08.06.2012. godine.

Neosnovano se, prema oceni Vrhovnog kasacionog suda, navodima zahteva za zaštitu zakonitosti ukazuje da je pobijanim presudama povređeno materijalno prekršajno pravo u smislu člana 235. stav 1. tačka 1. Zakona o prekršajima. Saglasno članu 6. Zakona o prekršajima na učinioca prekršaja se primenjuje zakon odnosno propis koji je važio u vreme izvršenja prekršaja, a ako je posle učinjenog prekršaja jednom ili više puta izmenjen propis, primenjuje se propis koji je najblaži za učinioca. Radnja prekršaja, neprijavljivanje promene adrese stana, koja se M.Z. iz R. stavlja na teret zahtevom za pokretanje prekršajnog postupka utvrđena je dana 05.11.2010. godine od strane PS Raška, u vreme kada je na snazi bio Zakon o prebivalištu i boravištu ("Sl. glasnik SRS" 42/77 (prečišćen tekst) 25/89 "Sl. glasnik RS" 53/93... 101/2005), koji je čl. 25. st. 1. tačka 1. propisivao da će se

novčanom kaznom do 30.000 kazniti za prekršaj, ko ne prijavi prebivalište ili boravište ili ga ne prijavi u propisanom roku ili ne odjavi prebivalište odnosno boravište ili ne prijavi promenu adrese stana, odnosno boravak u inostranstvu duži od 60 dana, privremeni dolazak ili povratak u zemlju (članovi 6. do 13). Kako je dana 29.11.2011. godine stupio na snagu Zakon o prebivalištu i boravištu građana ("Sl. glasnik RS" 87/2011) koji ne propisuje kao prekršaj radnju prekršaja koja se M.Z. iz R. zahtevom za pokretanje prekršajnog postupka stavlja na teret, to su pobijane presude pravilne i na zakonu zasnovane obzirom da je primenjen propis koji je najblaži za učinioca prekršaja, saglasno čl.6. st.2. Zakona o prekršajima. Sud u smislu člana 215. Zakona o prekršajima nije vezan za predloge i ocenu u pogledu pravne kvalifikacije prekršaja, ali se odluka u prekršajnom postupku odnosi samo na prekršaj koji je predmet podnetog zahteva. Ovaj prekršajni postupak je vođen zbog neprijavlivanja adrese a ne neprijavlivanja prebivališta, kako proizilazi iz činjeničnog opisa prekršaja koji se okrivljenom stavlja na teret.

Sud je cenio navode zahteva kojima se ukazuje da prema stavu sudova iz pobijanih presuda nijedan građanin više neće biti u obavezi da prijavljuje promenu prebivališta i nalazi da su isti neosnovani. Prema Zakonu o prebivalištu i boravištu građana, koji je na snazi, sama radnja neprijavlivanja promene adrese stana nije propisana kao prekršaj, ali to ne znači da građani nisu prema navedenom zakonu u obavezi da prijave promenu prebivališta, obzirom da je članom 27. stav 1. tačka 4. tog zakona propisano da će se novčanom kaznom od 10.000 do 50.000 dinara kazniti fizičko lice ako ne prijavi prebivalište i adresu na kojoj stanuje u roku od osam dana od dana prijema rešenja o pasiviziranju adrese prebivališta, odnosno boravišta (član 18. stav 3. ovog zakona). Članom 18. st. 2. i 3. istog zakona je propisano da nadležan organ donosi rešenje kojim pasivizira adresu prebivališta, odnosno boravišta ako utvrdi da građanin ne stanuje na adresi na kojoj ima prijavljeno prebivalište, odnosno boravište ili ako utvrdi da je prilikom prijave prebivališta, odnosno boravišta dao neistinite podatke. Pošto je nadležni organ pasivizirao adresu prebivališta, odnosno boravišta, građanin koji živi na teritoriji Republike Srbije dužan je da prijavi prebivalište i adresu na kojoj stanuje u roku od osam dana od dana prijema rešenja iz stava 2. ovog člana. Prema citiranim odredbama zakona građani su dužni da prijavljuju promenu prebivališta s tim što je nadležan organ, teritorijalno nadležna područna organizaciona jedinica ministarstva nadležnog za unutrašnje poslove, dužan da označi u evidenciji da građanin ne stanuje na adresi prijavljenog prebivališta ili boravišta, čime je ovim zakonom data aktivnija uloga područnim organizacionim jedinicama ministarstva nadležnog za unutrašnje poslove u vezi prijave i odjave prebivališta, prijave i odjave boravišta i prijave privremenog boravka u inostranstvu i povratka iz inostranstva. Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je, na osnovu člana 266. stav 2. Zakona o prekršajima ("Sl. glasnik RS" 101/2005, 116/2008, 111/2009) odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

Zapisničar,

Predsednik veća - sudija

Rajka Milijaš,s.r.

Snežana Živković,s.r.